

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

Speciale studies 12

De toekomstige, grotere uittocht

EEN STUDIE EN VERGELIJKING VAN DE
VROEGERE EN DE TOEKOMSTIGE UITTOCHT
VAN GODS VOLK ISRAËL

Door David R. Hetteema

Opmerking: Er horen twee kaarten als een aparte bijlage bij deze studie. Deze moeten apart worden gedownload om te bekijken terwijl u dit materiaal leest. Deze kaarten zijn aangeduid als MSS12 – Kaarten De toekomstige, grotere uittocht.

Inhoud

Gods Woord over Israëls toekomst	3
Voorwoord	4
De Messias van de aarde zal regeren vanuit de hemelen	8
De vertrekplaatsen van de toekomstige uittocht en hoe God openlijk zijn volk uitleidt	9
Het aantal mensen dat erbij betrokken is	10
Een speciale opstanding voor alle overledenen van Israël	11
Het wonder van door God gegeven gezondheid	12
De Messias brengt deze gaven voor de mensen	13
De directe verandering van sterfelijkheid naar onsterfelijkheid	13
Voedsel, kleding en onderkomen	14
Een nieuw hart voor Israël	15
De overvloed van de aarde die bevrijd is van de vloek	15
Enkele gedachten over de toekomstige tempel	15
De wolk- en vuurkolom boven Jeruzalem	16
De geografische locatie van de ontmoetingsplaats	16
Denk aan het belang van de berg Horeb	17
Dankbetuiging	18

Gods Woord over Israëls toekomst

Zie, de dagen komen, luidt het woord des HEREN, dat Ik met het huis van Israël en het huis van Juda een nieuw verbond sluiten zal. Niet zoals het verbond, dat Ik met hun vaders gesloten heb ten dage dat Ik hen bij de hand nam, om hen uit het land Egypte te leiden: mijn verbond, dat zij verbroken hebben, hoewel Ik heer over hen ben, luidt het woord des HEREN.

Maar dít is het verbond, dat Ik met het huis van Israël sluiten zal na deze dagen, luidt het woord des HEREN: Ik zal mijn wet in hun binnenste leggen en die in hun hart schrijven, Ik zal hun tot een God zijn en zij zullen Mij tot een volk zijn.

*

Dan zullen zij niet meer een ieder zijn naaste en een ieder zijn broeder leren: Kent de HERE: want zij allen zullen Mij kennen, van de kleinste tot de grootste onder hen, luidt het woord des HEREN, want Ik zal hun ongerechtigheid vergeven en hun zonde niet meer gedenken.

*

Zo zegt de HERE, die de zon overdag tot een licht geeft, die de maan en de sterren verordent tot een licht des nachts, die de zee opzweept, dat haar golven bruisen, wiens naam is HERE der heerscharen

*

Als deze verordeningen voor mijn ogen zullen wankelen, luidt het woord des HEREN, dan zal ook het nageslacht van Israël ophouden al de dagen een volk te zijn voor mijn ogen

*

Zo zegt de HERE: Als de hemel boven te meten is en de fundamenten der aarde beneden na te speuren zijn, dan zal Ik heel het nageslacht van Israël verwerpen om al hetgeen zij gedaan hebben, luidt het woord des HEREN

Jeremia 31:31-37¹

¹ Voetnoten zijn van de vertaler.

Citaten zijn, tenzij anders vermeld, uit de Nieuwe Vertaling van het NBG 1951.

Voorwoord

Door John C. Ribbens

God is met de roeping van Abram uit Ur van de Chaldeeën begonnen met een belangrijk programma dat na verloop van tijd een volk zou voortbrengen dat het 'Israël van God' zou worden genoemd. In zijn laatste zegen aan de twaalf families of stammen van Israël zei Jakob: "Komt bijeen, opdat ik u bekend make, wat u in toekomstige dagen wedervaren zal." Na tweehonderdvijftien jaar² in Egypte te hebben gewoond, waarvan het grootste deel onder de wrede slavernij van de Egyptische farao's, heeft God het volk Israël bevrijd en hem naar de woestijn gebracht en heeft hem daar meer dan veertig jaar onderhouden.

In een bittere waarschuwing aan het volk Israël stelde Mozes: "Zoals de Here er behagen in had om u wèl te doen en u talrijk te maken, zo zal de HERE er behagen in hebben om u te gronde te richten en te verdelgen; en gij zult weggerukt worden uit het land, dat gij in bezit gaat nemen. De HERE zal u verstrooien onder alle natiën van het ene einde der aarde tot het andere" (Deut.28:63-64)

Ten gevolge van hun capitulatie in de dagen van Salomo werd het volk verdeeld en later werden ze in ballingschap gevoerd. Nu, zo'n 2700 jaar later, is het volk Israël over de hele aarde verspreid. Daar zullen ze blijven totdat God vanuit de hemel spreekt en zegt: "Zie, Ik zal zélf naar mijn schapen vragen en naar hen omzien; zoals een herder naar zijn kudde omziet, wanneer hij te midden van zijn verspreide schapen is, zo zal Ik naar mijn schapen omzien en ze redden uit alle plaatsen waar zij verstrooid zijn geraakt op de dag van wolken en duisternis" (Ezech.34:11-12).

Deze wonderbaarlijke daad van God zal resulteren in de grootste uittocht en migratie van een volk die de wereld ooit zal zien, het volk Israël dat terugkeert naar het land dat lang geleden beloofd is, waar zij het meest verheven volk op de hele aarde zullen worden in een wereld die door God geregeerd wordt.

² Voor een uitleg van 'tweehonderdvijftien jaar in Egypte' (i.t.t. 400 of 430 jaar), zie bijvoorbeeld <https://answersingenesis.org/bible-questions/how-long-were-the-israelites-in-egypt/>.

De toekomstige, grotere uittocht

Door alle tijden heen van Gods omgang met de mens heeft God in de geschreven verslagen van die tijden heel duidelijk gemaakt dat er een dag zal komen waarop de hemelen weer over deze aarde en de volken daarop zullen regeren. Paulus vertelde hen die bijeen waren gekomen op de Areopagus in Athene dat God “een dag heeft bepaald, waarop Hij de aardbodem rechtvaardig zal oordelen door een man, die Hij aangevozen heeft, waarvan Hij voor allen het bewijs geleverd heeft door Hem uit de doden op te wekken” (Hand.17:31). We wachten vol verlangen op deze ingreep van God, de dag waarop zijn rechtvaardige regering snel en duidelijk vrede, gerechtigheid, licht en leven zal brengen aan de bewoners van deze wereld, een wereld die vrij zal zijn van alle vloeken die haar zijn opgelegd door zonde en dood. Onder de vele ontzagwekkende gebeurtenissen die deel uitmaken van zijn overname van de heerschappij, zal de dan levende generatie van alle volken getuige zijn van een gebeurtenis van universele betekenis, de beloofde vervulling van Gods tweede herstel van zijn volk Israël, dit keer door hen uit alle volken op aarde te zoeken en hen openlijk in het land te brengen dat aan hun voorvaders Abraham, Isaak en Jakob (wiens naam is veranderd in Israël) was beloofd.

God heeft het volk Israël voortgebracht uit het zaad van Abraham, Isaak en Jakob, drie belangrijke generaties die in de Schriften vaak tezamen worden genoemd. In het Oude Testament staat dat ten gevolge van een langdurige hongersnood de hele familie van Jakob, in totaal zeventig zielen, naar Egypte trok. Na jaren van vreedzaam leven, vooral in de tijd van Jozef, werd hun groeiende aantal als een bedreiging gezien en werden ze uiteindelijk slaven van de Egyptenaren, een wrede last die ze het grootste deel van de tweehonderdvijftien jaar van slavernij in Egypte moesten ondergaan. Hun noodkreet werd door God gehoord en heeft een van de grote historische gebeurtenissen in de geschiedenis van het Joodse volk in gang gezet: de nacht van Pesach in het land Egypte, die gedenkwaardige tijd toen alle families van Israël door Gods wonderbaarlijke kracht Egypte verlieten.

Het fascinerende Bijbelse verslag van dat eerste Pesach kunt u lezen in het twaalfde hoofdstuk van het boek Exodus. Deze ontzagwekkende gebeurtenis werd een door God ingesteld gedenkteken dat alleen de kinderen Israëls toebehoort. Zelfs vandaag de dag komt het Jodendom één keer per jaar als familie samen om de gebeurtenissen van Pesach te herdenken. Het is een wereldwijde viering die Seder wordt genoemd. De herdenking omvat het voorlezen van de Haggada en het vaak herhaalde verhaal wordt opnieuw verteld. De traditionele viering wordt afgesloten met de woorden: “Volgend jaar in Jeruzalem.” Dit is geen loos gebed of wens, want God, die niet kan liegen, heeft vele malen door zijn profeten gesproken over de toekomst van de stad Jeruzalem, waar de kinderen Israëls, die door God worden teruggebracht naar het land, de vastgestelde feesten zullen vieren terwijl ze vrede en veiligheid zullen ervaren in het land dat God aan hun voorvaders had beloofd.

De openlijke omgang van Yahweh met Israël als volk is begonnen bij de brandende braamstruik op de berg Horeb. Hier gaf God Mozes de opdracht om de leider van zijn volk te zijn en Hij droeg hem op “om mijn volk, de Israëlieten, uit Egypte te leiden”. Hij gaf Mozes zijn eigen broer, Aäron, om zijn woordvoerder voor de Farao, de heerser van Egypte, te zijn.

Toen Mozes en Aäron bij de Farao binnenkwamen, verzochten ze die heerser om het volk te laten gaan. De tevoren geofende wonderen werden getoond zoals God had opgedragen, maar de Farao wees hun verzoek nadrukkelijk af. Op Gods aanwijzing werd het verzoek bij elke ontmoeting herhaald met grotere tekenen en steeds verschrikkelijker plagen, maar elke keer was de onbuigzame Farao onvermurwbaar in zijn weigering om de mensen te laten gaan. De Egyptenaren en het land Egypte leden vreselijke verliezen bij elk van de confrontaties; ze werden vernederd en gekwetst door de vernederende plagen van God, maar Farao werd niet bewogen. Het verpletterende oordeel dat Farao's weerstand brak was de verschrikkelijke nacht van Pesach, die de dood van alle eerstgeborenen in het land Egypte bracht. Het Bijbelse verslag zegt: “En Farao stond des nachts op, hij en al zijn dienaren en alle Egyptenaren; en er was een luid gemjammer in Egypte; want er was geen huis, waarin geen dode was” (Exodus 12: 30).

Die nacht werden in het land Gosen, waar de stammen van Israël woonden, de families van Israël die Gods instructies opvolgden, veilig gepasseerd. Elke familie die door God via Mozes was geïnstrueerd, had op de tiende dag van de maand een lam zonder enig gebrek uitgekozen. Het werd op de veertiende dag geslacht. De gezinshoofden streken vervolgens het bloed van het lam aan de deurposten van hun huis om wanneer de engel voorbijging veilig bewaard te blijven, zoals God beloofd had. Alle families bleven gehoorzaam in huis tot de ochtend.

Bij het eerste licht de volgende ochtend vertrokken de mensen met zo'n haast dat ze de normale dagelijkse broodbereiding niet konden voltooien. Het brooddeeg, nog zonder gist, werd haastig in de baktroggen gestopt, terwijl zij hun woningen ontruimden: "Toen nam het volk zijn deeg op, voordat het gezuurd was, met hun baktroggen in hun klederen gebonden op hun schouders" (Exodus 12:34). Het ongezuurde brood dat er later van gebakken werd, is het symbool geworden van hun haastige uittocht uit Egypte. De viering van Pesach wordt ook wel de "dagen van de ongezuurde broden" genoemd.

Op één gedenkwaardige dag bracht God meer dan twee miljoen mannen, vrouwen en kinderen met al hun vee en bezittingen uit Egypte. Tussen de bagage van deze bevrijde slaven zaten de juwelen van de Egyptenaren: zilver, goud en edelstenen en mooie kledingstukken. God had hen eerder opgedragen om deze van hun Egyptische burens te vragen die hen gunstig gezind waren en bereidwillig hun kostbaarheden gaven. "Voorts deden de Israëlieten naar het woord van Mozes en vroegen van de Egyptenaren zilveren en gouden voorwerpen en klederen. En de HERE bewerkte, dat de Egyptenaren het volk gunstig gezind waren, zodat zij hun verzoek inwilligden. Zo beroofden zij de Egyptenaren" (Exodus 12:35-36).

Het laatste dodelijke oordeel dat God over Farao en zijn legers bracht vond plaats bij de wonderbaarlijke splitsing van het water van de Schelfzee. Gods aanwezigheid manifesteerde zich in de vurige wolk die tussen Farao's legers en het vluchtende volk stond. Een groot wonder vond plaats aan de rand van de zee. Het volk Israël zat gevaarlijk gevangen tussen de zee en het oprukkende leger van Farao, toen God tegen Mozes zei dat hij zijn hand over de zee moest uitstrekken. "Maar Mozes zeide tot het volk: Vreest niet, houdt stand, dan zult gij de verlossing des HEREN zien, die Hij u heden bereiden zal; want de Egyptenaren, die gij heden gezien hebt, zult gij nimmermeer zien" (Exodus 14:13). Mozes gehoorzaamde, stak zijn staf uit en het water van de zee werd gespleten, waardoor de vluchtende Israëlieten op wonderbaarlijke wijze met al hun vee en bagage de droge zeebodem konden oversteken. Toen de laatste mensen veilig waren overgestoken, draaiden ze zich om en zagen de Egyptenaren met hun strijdwagens en ruiters die hen achtervolgden. Opnieuw kreeg Mozes de opdracht om zijn hand uit te strekken over de zee en deze sloot zich boven hun achtervolgers; Farao en zijn legers werden vernietigd.

De kinderen Israëls waren eindelijk verlost van de onderdrukking en slavernij van Egypte, maar bevonden zich nu in een onherbergzame woestijn waar ze moesten leren om afhankelijk van God te zijn of om te komen. Het verslag in het boek Exodus geeft Yahweh's voortdurende aanwezigheid weer in de wolkkolom overdag en de vuurkolom 's nachts. Hij was voortdurend bij hen in alles wat zij tijdens hun veertig jaar durende omzwervingen door de woestijn meemaakten.

Na de oversteek van de Schelfzee brak er een periode aan van 'halt houden en reizen', die drie maanden duurde vanaf de dag dat ze Egypte verlieten totdat ze in de Sinaï kwamen en hun kamp opsloegen voor de berg Horeb. Die drie maanden waren gevuld met gedenkwaardige ervaringen voor dit pas verlost volk. God gaf hen een wonderbaarlijke overwinning op de Amalekieten en hier begon Yahweh met de wonderen van het 'manna' voor elke dag en het water uit de rots, dat genadig aan die grote groep mensen werd gegeven gedurende de hele 40 jaar totdat ze in het beloofde land kwamen. "Gij toch hebt in uw grote barmhartigheid hen niet in de woestijn verlaten. De wolkkolom week niet van boven hen des daags, om hen op de weg te leiden, noch de vuurkolom des nachts, om hun op de weg die zij gingen, licht te geven. En Gij hebt hun uw goede Geest gegeven, om hen te onderrichten, en uw manna hebt Gij aan hun mond niet onthouden, en Gij hebt hun water gegeven voor hun dorst. Ja, veertig jaar hebt Gij hen in de woestijn onderhouden, zij hebben geen gebrek gehad, hun klederen zijn niet versleten en hun voeten niet gezwollen" (Neh.9:19-21).

Precies zoals Hij had beloofd, leidde God hen naar de berg Horeb (Sinaï) en hield Hij zich aan zijn belofte aan Mozes bij de brandende braamstruik, waar Hij had gezegd: “Ik zal voorzeker met u zijn, en dit zal u een teken zijn, dat Ik u gezonden heb: wanneer gij dit volk uit Egypte geleid hebt, zult gijlieden God dienen op dezen berg (Horeb)” (Ex.3:12, St.Vert.).

Terwijl Gods aanwezigheid voor iedereen zichtbaar was, zelfs voor hun vijanden, in de wolk overdag en de vuurkolom 's nachts, die het volk overdag schaduw gaf en de mogelijkheid om 's nachts rond te lopen in hun dagelijks leven, heeft de Heilige Geest het nodig geacht om in het verslag deze zeer alledaagse instructie aan het volk op te nemen van God die elke kilometer bij hen aanwezig was en die hun onzichtbare metgezel was gedurende 40 jaar, dag en nacht. “Gij zult buiten de legerplaats een plek hebben om u daarheen naar buiten te begeven; gij zult bij uw uitrusting een schopje hebben en, wanneer gij buiten gaat zitten, daarmee een gat graven en uw uitwerpselen weer bedekken. Want de HERE, uw God, wandelt in uw legerplaats, om u te redden en uw vijanden aan u over te geven; daarom zal uw legerplaats heilig zijn, zodat Hij niets onbehoorlijks bij u ziet en Zich niet van u afwendt” (Deut.23:12).

In het boek Deuteronomium geeft Mozes aan Israël een overzicht van de grote macht en heerlijkheid van God die werd getoond toen Hij de gebeurtenissen in het verleden tot stand bracht: “Want vraag toch naar de dagen van het verleden, van vóór uw tijd, sinds de dag dat God de mens op de aarde schiep; en vraag van het ene einde des hemels tot het andere, of er zo iets groots is gebeurd of iets dergelijks is gehoord. Heeft ooit een volk een goddelijke stem gehoord, sprekende uit het midden van het vuur, zoals gij die gehoord hebt, en het leven behouden? Of heeft ooit een god beproefd te komen om zich een volk te nemen uit het midden van een ander volk, door beproevingen, door tekenen, door wonderen en strijd, met een sterke hand en een uitgestrekte arm en met grote verschrikkingen, zoals de HERE, uw God, om u wentwil dit alles in Egypte voor uw ogen gedaan heeft?” (Deut.4:32-34).

Het is duidelijk dat dit volk Israël het eigendom van God was en dat Hij aan hen zijn wetten en verordeningen heeft gegeven, waaronder het “feest van de ongezuurde broden” of Pesach, een nationale instelling die jaarlijks in acht moest worden genomen om in hun families deze grote gebeurtenis in hun geschiedenis te herdenken, een gedenkteken dat verwees naar hun wonderbaarlijke uittocht uit Egypte.

Maar hoe groot en wonderbaarlijk het ook was, God vertelt over een grotere en heerlijker uittocht voor zijn volk Israël, die nog in de toekomst ligt: “Daarom zie, de dagen komen, luidt het woord des HEREN, dat niet meer zal gezegd worden: Zo waar de HERE leeft, die de Israëlieten uit het land Egypte heeft gebracht, maar veeleer: Zo waar de HERE leeft, die de Israëlieten heeft doen optrekken uit het Noorderland en uit al de landen waarheen Hij hen verdreven had; ja, Ik zal hen terugbrengen in het land dat Ik aan hun vaderen gegeven had” (Jer.16:14-15).

Over deze belofte van een andere, maar grotere toekomstige uittocht voor het volk Israël wordt vaak gesproken door de profeten van het Oude Testament en deze belofte wordt bevestigd door de Psalm dichters. Zij vertellen over Israëls toekomstige verzameling uit alle volken, hun toekomstige terugkeer en herstel naar het beloofde land: “Hoort het woord des HEREN, o volken, verkondigt het in verre kustlanden en zegt: Hij, die Israël verstrooide, zal het verzamelen en het behoeden als een herder zijn kudde. Want de HERE maakt Jakob vrij en verlost hem uit de macht van wie sterker is dan hij. Zo komen zij jubelend op de hoogte van Sion en stromen toe naar het goede des HEREN, naar koren, most en olie, naar schapen en runderen; hun ziel zal zijn als een besproeide hof, zij zullen nooit meer versmachten” (Jer.31:10-12).

In deze profetieën wordt ook duidelijk dat de volgende uittocht zeer spoedig zal plaatsvinden zodra God zijn heerschappij op aarde heeft gevestigd. Voorafgaand aan het gedeelte dat hieronder uit Jesaja 11 wordt geciteerd, staat bijvoorbeeld een beschrijving van het veranderde dierenleven en de nieuwe Eden-achtige omstandigheden van de mensheid die door goddelijk ingrijpen tot stand zijn gekomen. Het is dan dat God, die vanuit de hemel regeert, voor de tweede keer zijn hand zal opheffen om zijn verstrooide volk terug te brengen: “En het zal te dien dage geschieden, dat de Here wederom zijn hand opheffen zal om los te kopen de rest van zijn volk, die overblijft in Assur, Egypte, Patros, Ethiopië, Elam, Sinear, Hamat en in de kustlanden der zee. En Hij zal een banier opheffen voor de volken, en de verdrevenen van Israël verzamelen en de verstrooide dochters van Juda vergaderen van de vier einden der aarde” (Jes.11:11-12).

De Messias van de aarde zal regeren vanuit de hemelen

“De HERE heeft zijn troon in de hemel gevestigd, zijn koningschap heerst over alles” (Ps.103:19). Het is vanaf deze troon dat God zijn gezag en heerschappij zal uitoefenen: “Zegt onder de volken: De HERE is Koning, vast staat nu de wereld, zodat zij niet wankelt; Hij zal de volken richten in rechtmatigheid” (Ps.96:10).

Wanneer God door zijn Geest de aarde binnendringt, neemt Hij de volledige controle en de heerschappij over van alle naties en zal de aarde zelf en elk levend wezen daarop aan Hem onderworpen zijn. Gods Geest zal alles en iedereen aanraken en alles en elk individu veranderen. Waarheid en gerechtigheid zullen de orde van zijn rijk worden. Deze positieve uitspraak vinden we in het Oude Testament in Jesaja 42:1-4 en ook in het Nieuwe Testament in Mattheüs 12:18-21. Hier vinden we een beschrijving van de stille invasie van de aarde wanneer Jezus Christus het gezag over zijn erfdeel, de volken van de aarde, op zich neemt: “Zie, mijn knecht, die Ik verkoren heb, mijn geliefde, in wie mijn ziel een welbehagen heeft; Ik zal mijn Geest op Hem leggen en Hij zal de heidenen het oordeel verkondigen. Hij zal niet twisten of schreeuwen, en niemand zal op de pleinen zijn stem horen. Het geknakte riet zal Hij niet verbreken en de walmende vlaspit zal Hij niet uitdoven, voordat Hij het oordeel tot overwinning heeft gebracht. En op zijn naam zullen de heidenen hopen” (Matt.12:18-21).

De profeet Joël vertelt hoe deze interventie begint: “Daarna zal het geschieden, dat Ik mijn Geest zal uitstorten op al wat leeft, en uw zonen en uw dochters zullen profeteren; uw ouden zullen dromen dromen; uw jongelingen zullen gezichten zien” (Joël 2:28). Het Koninkrijk van God wordt plotseling werkelijkheid tot aan de uiteinden van de aarde en brengt met kracht groot licht en overtuigend zelfonderzoek in de geest en het hart van elke levende persoon op aarde. Tot elk volk op aarde zal deze positieve tussenkomst van God uitvloeien en grote fysieke veranderingen teweegbrengen in het menselijk lichaam en de aarde zelf. De Geest van God verlicht de geesten van alle levenden: “Alle einden der aarde zullen het gedenken (een ontwaakt Godsbewustzijn) en zich tot de HERE bekeren; alle geslachten der volken zullen zich nederbuigen voor uw aangezicht. Want het koninkrijk is des HEREN, Hij is heerser over de volken” (Ps.22:28-29). Deze verlichting brengt iedereen van de zes miljard levende aardbewoners onder grote persoonlijke verantwoordelijkheid en goddelijk gericht. Sommigen zullen worden uitgeroeid, zoals Psalm 37:9 duidelijk maakt.

Het Koninkrijk van God wordt “het Oordeel” genoemd (Matt.12:36,41,42), omdat wanneer de goddelijke interventie komt, Jezus Christus in zijn grote macht en rechtvaardig oordeel onmiddellijk zal beginnen met het bepalen van de orde voor zowel de levenden als de doden. Degenen die op aarde leven, zullen als eersten deze grote stroom van leven en perfecte gezondheid ervaren, zelfs terwijl Christus op individuele basis bepaalt wie deel zal uitmaken van zijn grote koninkrijk en wie niet. Degenen die onwaardig worden bevonden om onder zijn heerschappij te leven, zullen worden uitgeroeid: “Want boosdoeners worden uitgeroeid, maar wie de HERE verwachten, zij zullen het land beërven: Immers nog een wijle, en de goddeloze is niet meer; als gij let op zijn plaats, dan is hij niet meer” (Ps.37:9-10).

De apostel Paulus openbaarde aan Timotheüs wie de Rechter zal zijn en dat deze gebeurtenis het begin van het koninkrijk van Christus zou markeren: “Ik betuig u nadrukkelijk voor God en Christus Jezus, die levenden en doden zal oordelen, met beroep zowel op zijn verschijning (Grieks: *EPIPHÁNEIA*) als op zijn koningschap” (II Tim.4:1).

Het Koninkrijk van God wordt ook wel “de Opstanding” genoemd. Onder Gods regering zal er een ordelijke opstanding beginnen van allen die zich momenteel in de toestand van de dood bevinden. Een getuigenis hiervan vinden we in het evangelie van Lucas: “En gij zult zalig zijn, omdat zij (de mensen) niets hebben om u terug te betalen. Want het zal u terugbetaald worden bij de opstanding der rechtvaardigen. Toen iemand van de disgenoten dat hoorde, zeide hij tot Hem: Zalig wie brood eten zal in het Koninkrijk Gods” (Luc.14:14-15).

Nogmaals, het is onder deze wonderbaarlijke condities van het Koninkrijk die al op aarde aanwezig zijn, dat God zijn hand voor de tweede keer opheft om zijn verstrooide volk terug te halen. De timing van deze

grote gebeurtenis van Israëls terugkeer is niet afhankelijk van de *PAROUSIA* van Christus, maar van zijn voortdurende *EPIPHÁNEIA*.

Jezus Christus, die de Yahweh van het Oude Testament is, zei over Zichzelf: “Ik ben de goede herder. De goede herder zet zijn leven in voor zijn schapen” (Joh.10:11). Hier verwees Degene die God in het vlees werd om zijn leven voor de wereld te geven naar de woorden die Hij 600 jaar eerder door de profeet Ezechiël had gesproken: “Want zo zegt de Here HERE: Zie, Ik zal zélf naar mijn schapen vragen en naar hen omzien; zoals een herder naar zijn kudde omziet, wanneer hij te midden van zijn verspreide schapen is, zo zal Ik naar mijn schapen omzien en ze redden uit alle plaatsen waar zij verstrooid zijn geraakt op de dag van wolken en duisternis. Ik zal ze midden uit de volken doen uittrekken, uit de landen bijeenvergaderen en ze naar hun eigen land brengen; Ik zal ze weiden op de bergen van Israël, bij de beekbeddingen en in alle bewoonde streken van het land” (Ezech.34:11-13).

Jeremia, die vaak de wenende profeet wordt genoemd, treurt over het lijden, de ballingschap en de verstrooiing van zijn volk als gevolg van hun zonde van opstandigheid. Hij schrijft over een vreugdevolle hereniging wanneer God Israël weer bij Zichzelf brengt en hen in het beloofde land plaatst: “zie, Ik verzamel hen uit al de landen, waarheen Ik hen in mijn toorn en gramschap en grote verbolgenheid zal verdreven hebben, en Ik zal hen naar deze plaats terugbrengen en hen veilig doen wonen; zij zullen Mij tot een volk zijn en Ik zal hun tot een God zijn; Ik zal hun één hart en één weg geven, zodat zij Mij vrezen al de dagen, hun en hun kinderen na hen ten goede” (Jer.32:37-39).

De feiten van worden duidelijk bevestigd door de Schrift dat het volk Israël twee verschillende keren bijeengebracht zal worden. Beide gebeurtenissen hebben betrekking op één familie van mensen, namelijk de nakomelingen van Abraham, Isaak en Jakob. De ene gebeurtenis is geschiedenis, de andere is nog toekomstig en zal een grotere en heerlijker gebeurtenis zijn dan de eerste uittocht zoals beloofd uit de mond van God.

Wat is het dan en waar in de Schriften staat het bewijs dat de tweede uittocht de eerste zo zal overtreffen in grotere wonderen en heerlijkheid dat de herinnering aan de eerste uittocht zal worden weggevaagd?

Op de volgende pagina's zijn verwijzingen opgenomen die te maken hebben met bepaalde aspecten of ervaringen die beide gebeurtenissen gemeen hebben. Enkele van de verschillen en overeenkomsten tussen de eerste uittocht en de komende uittocht die in de Schriften staan, worden hier ter vergelijking en overweging uiteengezet.

De vertrekplaatsen van de toekomstige uittocht en hoe God openlijk zijn volk uitleidt

DE EERSTE UITTOCHT: Mozes besprak voor de nieuwe generatie die op het punt stond het land binnen te gaan wat God voor hen had gedaan: “Toen leidde ons de HERE uit Egypte met een sterke hand, een uitgestrekte arm en grote verschrikking, door tekenen en wonderen” (Deut.26:8). Hij krijgt van God de opdracht om hen aan zijn grote macht te herinneren: “gij hebt gezien, wat Ik de Egyptenaren heb aangedaan, en dat Ik u op arendsvleugelen gedragen en tot Mij gebracht heb” (Ex.19:4).

Mozes' ooggetuigenverslag werd herhaald voor de nieuwe generatie van de kinderen Israëls, die na 40 jaar omzwervingen in de woestijn op het punt staan het beloofde land binnen te gaan. De “sterke hand” spreekt van Gods grote bekwaamheid en de “uitgestrekte arm” vertelt van zijn uitgebreide kracht en macht. De uitspraak over hoe Hij hen “op arendsvleugelen gedragen” heeft, verwijst naar het wonder van het verplaatsen van het hele volk in één dag.

DE KOMENDE UITTOCHT: Wanneer Israël wordt opgeroepen om terug te keren naar het beloofde land, zal God met grote macht openlijk werken om hen allen uit elk land van de wereld naar een speciale verzamelplaats te brengen, een plaats van afzondering ver weg van de volken, waar Hij met hen in het gericht zal treden van aangezicht tot aangezicht: “Zo waar Ik leef, luidt het woord van de Here HERE, met sterke hand, met uitgestrekte arm en met uitgestorte grimmigheid zal Ik over u heersen. Ik zal u voeren uit het midden

der volken en u bijeenbrengen uit de landen waarin gij verstrooid zijt, met sterke hand, met uitgestrekte arm en met uitgestorte grimmigheid” (Ezech.20:33-34). “Zie, Ik breng hen uit het land van het noorden en verzamel hen van de einden der aarde; onder hen blinden en lammen, zwangeren en barenden tezamen; in een grote schare zullen zij hierheen terugkeren. Onder gewezen zullen zij komen en onder smeking zal Ik hen leiden; Ik zal hen voeren naar waterbekken op een effen weg, waarop zij niet struikelen. Want Ik ben Israël tot een vader, en Efraïm, die is mijn eerstgeborene” (Jer.31:8-9).

Het aantal mensen dat erbij betrokken is

DE EERSTE UITTOCHT: Uit Egypte kwamen volgens Numeri 1:46 meer dan 603.000 mannen die in het leger uitrukten, van de stam Levi werd niemand meegerekend. Ook de vrouwen en gezinnen van alle mannen ouder dan 20 jaar werden niet meegeteld. De beste berekening lijkt het totale aantal op meer dan twee miljoen mensen te stellen: “En na vierhonderd en dertig jaar, juist op de dag af, gingen al de legerscharen des HEREN uit het land Egypte. Een nacht van waken was dit voor de HERE, om hen uit het land Egypte te leiden. Dit is de nacht van waken ter ere van de HERE voor alle Israëlieten in hun geslachten” (Ex.12:41- 42).

DE KOMENDE UITTOCHT: De oproep aan Israël om terug te keren naar het land zal voor zowel de levenden als de plotseling herrezen doden gelden. Deze bijeenverzameling zal uit een ontelbaar aantal mensen bestaan, maar God verklaart dat er niet één zal achterblijven onder de volken en dat ze allemaal zullen worden samengebracht op de plaats van afzondering. Hier zal Hij alle feiten van hun vroegere en toekomstige relatie met Hem uiteenzetten: “Ik zal u brengen naar de woestijn der volken en daar met u in het gericht treden, van aangezicht tot aangezicht. Zoals Ik met uw vaders in het gericht getreden ben in de woestijn van het land Egypte, zo zal Ik ook met u in het gericht treden, luidt het woord van de Here HERE. Ik zal u onder de herdersstaf doen doorgaan en u brengen in de band van het verbond. Ik zal de weerspanningen uit u uitschiften en hen die tegen Mij overtreden hebben; wel zal Ik hen leiden uit het land waarin zij als vreemdelingen vertoeven, maar in het land van Israël zullen zij niet komen. En gij zult weten, dat Ik de HERE ben” (Ezech.20:35-38).

Er zal niet één individu over het hoofd worden gezien bij Gods manier van verzamelen: “Als Ik hen uit het gebied der volken terugbreng en hen uit de landen van hun vijanden verzamel, dan zal Ik Mij voor het oog der talrijke volken aan hen de Heilige betonen. En zij zullen weten, dat Ik de HERE hun God ben, zowel wanneer Ik hen in ballingschap wegvoer onder de volken, als wanneer Ik hen weer in hun eigen land verzamel, zonder dat Ik iemand van hen daarginds achterlaat” (Ezech.39:27-28).

De context van deze Schriftgedeelten maakt duidelijk dat de ontmoeting tussen God en de nakomelingen van Israël een eenmalige situatie is, waarbij elk kind van Israël dat waardig geacht wordt en dat ooit geleefd heeft, aanwezig moet zijn. De uitspraak in Ezechiël 20:38 geeft aan dat de speciale plaats van samenkomst niet in het beloofde land is, maar een plaats ver weg van alle volken. Degenen van de verzamelden die overtreden of in opstand komen tegen God worden hier uitgeschift en zullen het beloofde land niet binnengaan.

In de volgorde van gebeurtenissen, die op aarde zullen plaatsvinden wanneer God de heerschappij op zich neemt, zal de oproep voor Israëls terugkeer naar het land tot de eerste belangrijke gebeurtenissen behoren, maar niet de eerste of vroegste. De Rechter der ganse aarde moet eerst de orde voor het leven van alle volken tot stand brengen.

In diezelfde tijd zullen vele belangrijke personen uit de doden worden opgewekt om hun door God aangegeven posities in te nemen in zijn regering en om de heerlijkheid van zijn genade over de hele aarde te verheerlijken.

Met de hele aarde onder zijn controle en de volken die hun vertrouwen in Hem stellen (Matt.12:18-21), zal dan heel snel, zoals God heeft aangegeven, het gebod uitgaan (waarschijnlijk vanuit Jeruzalem) “om Jeruzalem te herstellen en te herbouwen” (Dan.9:25) en de tempel te grondvesten (Jes.44:28). Dit is het gebod waar Israël al eeuwen op wacht, het signaal van God om terug te keren naar het land. De Psalm-dichter schreef over deze gebeurtenis: “Och, dat uit Sion (Jeruzalem) Israëls redding daagde! Als God een

keer brengt in het lot van zijn volk, dan zal Jakob juichen, Israël zich verheugen" (Ps.53:7). "Hij, die Israël verstrooide, zal het verzamelen en het behoeden als een herder zijn kudde" (Jer.31:10).

De 15 miljoen Joden die op dit moment onder alle volkeren van de aarde leven, zullen de oproep om terug te keren naar het land horen. De verlichte volken zullen het ook horen en begrijpen; zij zullen op alle mogelijke manieren helpen om het volk Israël naar de plaats van samenkomst te brengen, "de woestijn der volken".

Maar hoe zit het met de overledenen van Israël? Ook zij moeten levend zijn en op de plaats waar God van aangezicht tot aangezicht tot de hele volk zal spreken. Als dit niet gebeurt, dan heeft God gefaald in zijn belofte aan het hele huis van Israël en schieten de dood en zegevierende opstanding van Jezus Christus tekort. Degene die de Opstanding en het Leven is, zal doen wat Hij beloofd heeft door hen die in de graven liggen tot leven te wekken en hen in het land te brengen. Jezus zei: "Verwondert u hierover niet, want de ure komt, dat allen, die in de graven zijn, naar zijn stem zullen horen, en zij zullen uitgaan, wie het goede gedaan hebben, tot de opstanding ten leven, wie het kwade bedreven hebben, tot de opstanding ten oordeel" (Joh.5:28-29).

Een speciale opstanding voor alle overledenen van Israël

Van alle volken op aarde is geen enkel volk zo wijd verspreid over andere naties en volken als het volk Israël. Een groot aantal graven over de hele wereld bevat de doden van Israël; velen zijn eeuwenoud en alleen God weet wie het zijn. Ieder van hen zal uit de dood worden opgewekt om deel te nemen aan de grote samenkomst en om terug te keren naar het land dat aan hun vaders was beloofd. Abraham, Isaak en Jakob, evenals David die hun koning zal worden, de Twaalf Apostelen, die op twaalf regeringszetels van autoriteit zullen zitten, zullen op het toneel zijn, evenals de "geroepenen (EKKLESIA)" uit de periode van Handelingen, getraind, ervaren en klaar om geïnstalleerd te worden op hun aangewezen positie onder Gods regering.

Daar zullen er zijn die in Egypte zijn gestorven tijdens de 215 jaar voorafgaand aan Israëls grote uittocht, en velen die zijn omgekomen in de woestijn tijdens de veertig jaar van omzwervingen.

God kent hen die zijn gestorven in de Assyrische en Babylonische ballingschappen, en hen die stierven in andere naties en in het land Israël. De grond van bijna elk land ter wereld bevat ook een aantal doden van Israël. God weet alles over hen, ook over de meer dan zes miljoen die stierven in de holocaust van de Tweede Wereldoorlog. Hij kent ze allemaal bij name en zal ze uit hun graven oproepen en ze leven en geest geven, en Hij zal ze in het land Israël brengen: "Zo zegt de Here HERE: zie, Ik open uw graven en zal u uit uw graven doen opkomen, o mijn volk, en u brengen naar het land Israëls. En gij zult weten, dat Ik de HERE ben, wanneer Ik uw graven open en u uit uw graven doe opkomen, o mijn volk. Ik zal mijn Geest in u geven, zodat gij herleeft en Ik zal u doen wonen in uw land; en gij zult weten, dat Ik, de HERE, het gesproken en gedaan heb, luidt het woord des HEREN" (Ezech.37:12-14).

Wanneer heel Gods volk Israël, de levenden en de opgestane doden, verzameld is in die plaats van afzondering die Ezechiël 20:35 omschrijft als "de woestijn der volken", zal het aantal levende nakomelingen van Abraham inderdaad zo ontelbaar zijn als het stof der aarde (Gen.13:15-16). Ezechiël beschrijft deze opstandingsscène als "een geweldig groot leger".

Het visioen dat God aan Bileam gaf over Israëls toekomstige bijeenvergadering was van een georganiseerde, vreedzame, ontelbare schare: "Want van der rotsen top zie ik hem, van de heuvelen aanschouw ik hem. Zie, een volk, dat alleen woont en onder de natiën zich niet rekent. Wie telt het stof van Jakob en wie berekent de drommen van Israël? Sterve ik zelf de dood der oprechten en zij mijn einde daaraan gelijk!" (Num.23:9-10).

Wanneer Gods volk Israël wordt opgeroepen om terug te keren naar hun land en zij één voor één worden verzameld, is de verzamelplaats, "de woestijn der volken", de plek waar Elia zijn grote werk van herstel zal vervullen (Matt.17:11), een taak waarop Elia zich in de hemel heeft voorbereid, waar God hem mee naar toe heeft genomen om juist voor dit doel te worden geïnstrueerd (II Koningen 2:11). De discipelen die

getuige waren van de verheerlijking van Jezus Christus, een gebeurtenis waar ook Mozes en Elia bij betrokken waren, vroegen de Heer Jezus naar de beloofde zending van Elia, zoals de profeet Maleachi had geschreven: “Zie, Ik zend u de profeet Elia, voordat de grote en geduchte dag des HEREN komt. Hij zal het hart der vaders terugvoeren tot de kinderen en het hart der kinderen tot hun vaders, opdat Ik niet kome en het land treffe met de ban” (Mal.4:5-6).

Het grootste deel van de georganiseerde religie heeft geen plaats voor het toekomstige werk van Elia in hun profetische programma's, maar de Schriften maken heel duidelijk dat deze profeet op het toneel moet verschijnen vóór de Dag des Heren, die begint vóór de tijd van de Grote Verdrukking.

Hier wil ik citeren uit het geschrift van Otis Q. Sellers, die in zijn *Seed & Bread* nummer 91, *De bediening van Elia*, dit onderwerp heel goed uitlegt. Meneer Sellers begint met het antwoord van de Heer op de vraag van de discipelen over de zending van Elia: “Elia zal wel komen en alles herstellen” (Matt.17:11).

Meneer Sellers vervolgt: “Hieruit kunnen we afleiden dat het werk van Elia niet onbelangrijk zal zijn. Hij zal ‘alles herstellen’ en dat zal gebeuren voor het begin van de grote en geduchte dag des Heren. We dienen er op te letten dat Elia zijn grote werk doet in een tijd en onder de omstandigheden die het gevolg zijn van de overname van de macht door God, aan het begin van de tijd waarin Hij over de aarde zal regeren. Hij is degene die zal vaststellen wat de precieze grenzen zijn van het land dat God aan Abraham had beloofd, de grenzen van het land dat toegewezen wordt aan elke stam, de verdeling van Israël overeenkomstig de stammen, de identificatie van de familie van Aäron, de drie onderdelen van de stam Levi, het herstel van de rechters en de raadsheren zoals beloofd in Jesaja 1:26, de identificatie van de historische plaatsen, het herstel en het onderhouden van de feesten. Tegenwoordig weet niemand hoe het Pascha precies werd gevierd in de tijd van Christus. Dit alles zal worden hersteld door Elia als God over de aarde regeert.”

Het werk van Elia in de komende uittocht is een weerspiegeling van het werk dat Mozes voor Israël deed in de uittocht uit Egypte en daarna. De eerste uittocht was geen grote warboel; het was een ordelijk proces onder Gods controle en onderricht. Toen de Israëlieten de Horeb bereikten, de berg Gods waar ze God zouden ontmoeten en de wet zouden krijgen, sloegen ze hun kamp op in een ordelijk plan per stam en per familie, zoals Mozes later het kamp beschrijft, en de plaats van de stammen ten opzichte van de pas voltooide tabernakel: “de Israëlieten zullen zich legeren ieder bij zijn vendel onder de veldtekenen van hun families; op een afstand zullen zij zich rondom de tent der samenkomst legeren” (Num.2:2).

Jesaja schrijft met grote verbazing over zo'n toekomstige bijeenkomst: “Wie heeft zo iets gehoord, wie heeft iets dergelijks gezien? Wordt een land op één dag voortgebracht of een volk op eenmaal geboren? Maar Sion heeft nauwelijks barensweeën gekregen, of zij baarde haar kinderen” (Jes.66:8). Onze God is een God van orde, de verlossing van de hele aarde en het herstel van Israël zal in alle opzichten een wonderbaarlijke orde van schoonheid zijn en geen chaos. De geïnspireerde Psalm dichters schreven in veel van hun liederen dat mensen van generatie op generatie over deze grote gebeurtenissen zullen spreken.

Het wonder van door God gegeven gezondheid

DE EERSTE UITTOCHT: Iedereen die uit Egypte kwam was op wonderbaarlijke wijze een gezond persoon, oud of jong. God voorzag in al hun behoeften, hun veiligheid, hun voedsel en water, en zelfs in de behoefte aan goud, zilver en kostbare kleding van de Egyptenaren voor de Tabernakel die binnenkort gebouwd zou worden en voor de inrichting ervan: “Hij voerde hen uit met zilver en goud, en er was in hun stammen niemand die struikelde. Egypte verheugde zich, toen zij uittrokken, want vrees voor hen was op hen gevallen” (Ps.105:37-38). Tijdens Gods persoonlijke omgang met Israël op de berg Horeb zocht Hij naar hun onverdeelde trouw aan Zichzelf. Als ze dat deden, zou dat een grote beloning opleveren: “Maar gij zult de HERE, uw God, dienen; dan zal Hij uw brood en uw water zegenen en Ik zal ziekte uit uw midden verwijderen. Geen vrouw in uw land zal een misgeboorte hebben of onvruchtbaar zijn. Het getal uwer dagen zal Ik vol maken. (Ex.23:25-26). Helaas slaagde Israël er niet in om deze status te verkrijgen.

DE KOMENDE UITTOCHT: Er zal een reeks nog grotere en heerlijker gebeurtenissen plaatsvinden met de komst van Gods regering op aarde. Dankzij de overwinning van Christus over de zonde en de dood zullen

allen in het Koninkrijk van God worden genieten van volmaakte gezondheid en leven dat uit God voortkomt. Zowel de volken als Israël zullen profiteren van de grote verlossing door Jezus Christus. Wanneer de oproep aan Israël klinkt om terug te keren naar het land, zullen zij die op dat moment op aarde leven de voordelen van de verlossing van Christus al ervaren. Elke ziekte, lichamelijke handicap en zelfs hun hart van steen zullen dan al zijn weggenomen: “een nieuw hart zal Ik u geven en een nieuwe geest in uw binnenste; het hart van steen zal Ik uit uw lichaam verwijderen en Ik zal u een hart van vlees geven. Mijn Geest zal Ik in uw binnenste geven en maken, dat gij naar mijn inzettingen wandelt en naarstig mijn verordeningen onderhoudt. Gij zult wonen in het land dat Ik uw vaders gegeven heb; gij zult Mij tot een volk zijn en Ik zal u tot een God zijn” (Ezech.36:26-28). Hij die Israël heeft verstrooid, zal hen vergaderen: “Zie, Ik breng hen uit het land van het noorden en verzamel hen van de einden der aarde; onder hen blinden en lammen, zwangeren en barenden tezamen; in een grote schare zullen zij hierheen terugkeren” (Jer.31:8). “Dan zullen de ogen der blinden geopend en de oren der doven ontsloten worden; dan zal de lamme springen als een hert en de tong van de stomme zal jubelen; want in de woestijn zullen wateren ontspringen en beken in de steppe” (Jes.35:5-6).

De Messias brengt deze gaven voor de mensen

“Gij zijt opgevaren naar den hoge; Gij hebt gevangenen meegevoerd; Gij hebt gaven in ontvangst genomen onder de mensen, ja ook van weerspannigen - om daar te wonen, o HERE God” (Ps.68:19).

In Psalm 67:1-3 verklaart de Psalm dichter dat de komende tussenkomst van God “zijn reddende gezondheid onder alle volken”³ zal brengen. De profeten Jeremia, Ezechiël en Jesaja, evenals vele andere geïnspireerde schrijvers van het Oude Testament, voorspelden de grote tekenen en genezingswonderen die kenmerkend zouden zijn voor de beloofde Messias. Bijbelgedeelten zoals die hierboven zijn goede voorbeelden. Als we deze uitspraken vergelijken met het verslag van het evangelie over de vele tekenen en wonderen die Jezus heeft verricht, zien we duidelijk bewijs dat Hij inderdaad de beloofde Christus is. Elk teken en wonder dat in de evangeliën is opgetekend, laat zien wat de mensen kunnen verwachten wanneer de Messias over de aarde regeert, de periode waarin de komende uittocht zal plaatsvinden.

Ziekte en dood zullen onder controle van de Messias staan, en de gave van volmaakte gezondheid, de ervaring van ‘heel gemaakt worden’, zal ook het deel zijn van iedere zoon en dochter van Israël, levend of herrezen. Deze gave van ‘heel gemaakt worden’ is een universele waarheid voor alle mensen die in alle naties op aarde leven wanneer God zijn heerschappij op aarde brengt. De andere kant van de medaille is dat, hoewel iedereen de gaven van de overwinning van de Messias ontvangt, velen die door Hem onwaardig worden geacht, alles zullen verliezen vanwege hun eigen zonden.

De directe verandering van sterfelijkheid naar onsterfelijkheid

“... gij zult ingezameld worden één voor één, kinderen Israëls. En het zal te dien dage geschieden, dat er op een grote bazuin geblazen zal worden, en zij die verloren waren in het land Assur en die verdreven waren in het land Egypte, zullen komen en zich nederbuigen voor de HERE op de heilige berg te Jeruzalem. (Jes.27:12-13). De opstanding, het herstel van het leven van iemand die dood is, is een waarheid die uitgebreid aan bod komt in de evangeliën en brieven van het Nieuwe Testament: “Zie, ik deel u een geheimenis mede. Allen zullen wij niet ontslapen, maar allen zullen wij veranderd worden, in een ondeelbaar ogenblik, bij de laatste bazuin, want de bazuin zal klinken en de doden zullen onvergankelijk opgewekt worden en wij zullen veranderd worden” (I Cor.15:51-52). “Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, de ure komt en is nu, dat de doden naar de stem van de Zoon van God zullen horen, en die haar horen, zullen leven. Want gelijk de Vader leven heeft in Zichzelf, heeft Hij ook de Zoon gegeven, leven te hebben in Zichzelf. En Hij heeft Hem macht gegeven om gericht te houden, omdat Hij de Zoon des mensen is” (Joh.5:25-27).

Dit feit moet worden benadrukt: het geschenk van leven, licht en volmaakte gezondheid zal het deel zijn van alle levenden van alle volken wanneer de grote verandering komt, of het zal hun deel worden bij hun

³ *Authorized Version*: “thy saving health among all nations” (“uw reddende gezondheid onder alle volken”). Minder duidelijk in NBG51: “onder alle volken uw heil” (Ps.67:3).

opstanding. Alle mensen, zelfs de opstandige, zullen hiervan profiteren. Dit is het geschenk van Jezus Christus, gekocht met zijn overwinning op de dood. Of individuen zullen blijven leven om van dit leven in Gods koninkrijk te genieten, zal worden bepaald wanneer hun daden worden beoordeeld door de Rechter der ganse aarde (I Tim.4:1).

Voedsel, kleding en onderdak

DE EERSTE UITTOCHT: Deze zaken worden beschouwd als de basisbehoeften van de mensheid. De meeste mensen zullen het hiermee eens zijn. Het is ons bijzondere belang in deze studie om het verslag van de eerste uittocht te onderzoeken en te zien hoe God in deze behoeften voorzag voor het volk dat uit Egypte kwam. Zij stonden meer dan veertig jaar onder zijn zorg en verantwoordelijkheid in een vervloekte woestijn. Hij zorgde voor elk detail. “Veertig jaar liet Ik u door de woestijn trekken; de klederen die gij droegt, zijn niet versleten evenmin als de schoenen aan uw voeten. Brood hebt gij niet gegeten, wijn of bedwelmende drank niet gedronken - opdat gij zoudt weten, dat Ik de HERE, uw God, ben” (Deut.29:5-6).

De profeet Nehemia schreef een dankgebed: “Gij hebt toch in uw grote barmhartigheid hen niet in de woestijn verlaten. De wolkolom week niet van boven hen des daags, om hen op de weg te leiden, noch de vuurkolom des nachts, om hun op de weg die zij gingen, licht te geven. En Gij hebt hun uw goede Geest gegeven, om hen te onderrichten, en uw manna hebt Gij aan hun mond niet onthouden, en Gij hebt hun water gegeven voor hun dorst. Ja, veertig jaar hebt Gij hen in de woestijn onderhouden, zij hebben geen gebrek gehad, hun klederen zijn niet versleten en hun voeten niet gezwollen” (Neh.9:19-21).

De Psalm dichter vermeldt in Psalm 78 de wonderbaarlijke dingen die God voor Israël heeft gedaan tijdens de uittocht uit Egypte en de dagen die daarop volgden: “Ten aanschouwen van hun vaders deed Hij wonderen in het land Egypte, het veld van Soan; Hij kliefde de zee, Hij voerde hen erdoorheen, en bracht het water tot staan als een dam; Hij geleidde hen met een wolk des daags en met vurig licht de ganse nacht; Hij kliefde rotsen in de woestijn, en drenkte hen rijkelijk met watervloeden; Hij deed beken vloeien uit de rots en water neerstromen als rivieren” (Ps.78:12-16). “Toen gebod Hij de wolken daarboven en opende de deuren des hemels; Hij deed manna tot spijs op hen regenen, en schonk hun hemelkoren; brood der engelen at ieder, Hij zond hun teerkost tot verzadiging” (Ps.78:23-25).

DE KOMENDE UITTOCHT: Zal de heerlijkheid van de komende uittocht deze wonderen overtreffen? Het zal om veel redenen, waarvan sommige al zijn genoemd, groter en heerlijker zijn, maar denk ook aan het grotere aantal mensen dat erbij betrokken is en de vele locaties waaruit Gods verbondsvolk zal vertrekken. Bovendien zegt God dat zijn reputatie op het spel staat, en hoewel Israël Hem al zo vaak in de steek heeft gelaten, zal Hij volbrengen wat Hij zich heeft voorgenomen; zijn beloften worden altijd nagekomen. De openbare macht en de heerlijkheid van de komende uittocht van Israël uit de volken zullen zo veel groter zijn dan de eerste, dat de herinnering aan de eerste uittocht uit Egypte naar de achtergrond verdwijnt.

“Daarom zie, de dagen komen, luidt het woord des HEREN, dat niet meer zal gezegd worden: Zo waar de HERE leeft, die de Israëlieten uit het land Egypte heeft gebracht, maar veeleer: Zo waar de HERE leeft, die de Israëlieten heeft doen optrekken uit het Noorderland en uit al de landen waarheen Hij hen verdreven had; ja, Ik zal hen terugbrengen in het land dat Ik aan hun vaders gegeven had. Zie, Ik ontbied vele vissers, luidt het woord des HEREN, die hen zullen opvissen, en daarna zal Ik vele jagers ontbieden, die hen zullen opjagen van elke berg en elke heuvel, en uit de rotskloven” (Jer.16:14-16).

Een andere belangrijke reden is dat God hen zal herstellen omwille van zijn eigen reputatie: “Dit deed Mij leed om mijn heilige naam, die het huis Israëls ontheilgd had onder de volken in wier gebied zij gekomen waren. Daarom, zeg tot het huis Israëls: Zo zegt de Here HERE: niet om uwentwil doe Ik het, o huis Israëls, maar om mijn heilige naam, die gij ontheilgd hebt onder de volken in wier gebied gij gekomen zijt. Ik zal mijn grote naam die onder de volken ontheilgd is, die gij te midden van hen ontheilgd hebt, heiligen; en de volken zullen weten, dat Ik de HERE ben, luidt het woord van de Here HERE, wanneer Ik Mij voor hun ogen aan u de Heilige zal betonen. Ik zal u weghalen uit de volken en u bijeenvergaderen uit alle landen, en Ik zal u brengen naar uw eigen land” (Ezech.36:21-24).

Een nieuw hart voor Israël

“Ik zal rein water over u sprengen, en gij zult rein worden; van al uw onreinheden en van al uw afgoden zal Ik u reinigen; een nieuw hart zal Ik u geven en een nieuwe geest in uw binnenste; het hart van steen zal Ik uit uw lichaam verwijderen en Ik zal u een hart van vlees geven. Mijn Geest zal Ik in uw binnenste geven en maken, dat gij naar mijn inzettingen wandelt en naarstig mijn verordeningen onderhoudt. Gij zult wonen in het land dat Ik uw vaders gegeven heb; gij zult Mij tot een volk zijn en Ik zal u tot een God zijn. Ik zal u van al uw onreinheden verlossen, Ik zal het koren roepen en het vermeederen, en geen hongersnood over u brengen. Ja, Ik zal de vrucht van het geboomte en de opbrengst van het veld vermeederen, opdat gij niet meer de smaad van hongersnood te dragen krijgt onder de volken. Dan zult gij terugdenken aan uw boze wandel en aan uw handelwijze, die niet goed was, en gij zult van uzelf walgen om uw ongerechtigheden en uw gruwelen. Niet om uwentwil doe Ik het, luidt het woord van de Here HERE; weet dat wel! Schaamt u en wordt schaamrood over uw wandel, huis Israëls” (Ezech.36:25-32).

De overvloed van de aarde die bevrijd is van de vloek

“Zo spreekt de Here HERE: Wanneer Ik u reinig van al uw ongerechtigheden, zal Ik de steden weer bevolken en zullen de puinhopen herbouwd worden; het verwoeste land zal weer worden bewerkt, in plaats van een woestijntje te zijn voor het oog van iedere voorbijganger. En men zal zeggen: Dit land dat verwoest was, is geworden als de hof van Eden; de steden die, verwoest en vernield, in puin lagen, zijn weer versterkt en bewoond” (Ezech.36:33-35). “Het geboomte des velds zal zijn vrucht geven en het land zijn opbrengst. Veilig zullen zij in hun land leven. En zij zullen weten, dat Ik de HERE ben, wanneer Ik de stangen van hun juk verbreek en hen bevrijd uit de macht van wie hen knechten. Dan zullen zij de volken niet langer tot een prooi zijn; het wild gedierte der aarde zal ze niet meer verslinden, maar zij zullen veilig wonen, zonder dat iemand hen opschrikt. Ik zal voor hen een plantengroei doen opschieten, waarvan men overal spreekt, zodat niemand in het land meer door honger zal worden weggerukt en zij de smaad der volken niet langer te dragen hebben. En zij zullen weten, dat Ik de HERE, hun God, met hen ben, en dat zij, het huis Israëls, mijn volk zijn, luidt het woord van de Here HERE” (Ezech.34:27-30).

Enkele gedachten over de toekomstige tempel

Als we wijzen op de grotere heerlijkheid van de komende uittocht, moet worden uiteengezet dat het belangrijkste centrum van zijn heerschappij een herstelde stad Jeruzalem is met een nieuwe tempel die door God wordt aanvaard: “Want de Here troost Sion (Jeruzalem), Hij troost al haar puinhopen; Hij maakt haar woestijn als Eden en haar wildernis als de hof des HEREN; blijdschap en vreugde zullen er gevonden worden, loflied en geklank van gezang” (Jes.51:3).

Als God Jezus Christus vandaag aan de wereld zou openbaren, zou zijn autoriteit over de volken onmiddellijk zichtbaar worden en zich uitstrekken tot aan de einden (de meest afgelegen plaatsen) der aarde, inclusief Jeruzalem en de plaats waar de nieuwe tempel zal staan. Er is op dit moment natuurlijk geen tempel, maar veel profeten wijzen op het bestaan ervan wanneer ze spreken over de tijd van het koningschap der Hemelen op aarde.

De profeet Ezechiël kreeg, geleid door Gods Geest, een gedetailleerde beschrijving van de nieuwe tempel die volgens de plannen van God gebouwd zal worden, net zoals de tabernakel in de woestijn en de tempel van Salomo: “Gij nu, mensenkind, vertel het huis Israëls van de tempel - opdat zij zich schamen over hun ongerechtigheden - en laten zij het model nameten, en als zij zich schamen over alles wat zij bedreven hebben, maak hun dan bekend de vorm van de tempel en zijn inrichting, zijn uitgangen en zijn ingangen, al zijn vormen, al zijn voorschriften, al zijn vormen en al zijn wetten, en schrijf die op voor hun ogen, opdat zij al de vormen en voorschriften ervan nauwgezet ten uitvoer brengen. Dit is de wet voor het huis: op de top van de berg zal zijn gehele gebied aan alle kanten allerheiligst zijn. Zie, dit is de wet voor het huis” (Ezech.43:10-12).

De vragen die we moeten stellen, zijn: “Waar zal Israël aanbidden tijdens het bouwen van het nieuwe heiligdom? Waar vervoegen de vertegenwoordigers van de volken zich die naar Jeruzalem komen tijdens

de jaren dat er herbouwd wordt?” Er zijn geen eenvoudige antwoorden op deze vragen, maar de Heer zal voorzien. Er zou een tijdelijke tabernakel kunnen worden voorzien, opnieuw gemaakt door de vaardigheid van de herrezen Besaleël (Ex.38:22-23) en anderen van de kinderen Israëls. Het bestaan van een andere tijdelijke tabernakel, gedragen door de priesters tijdens de tocht naar het beloofde land, zou in overeenstemming zijn met het patroon dat God heeft getoond door Israëls misstappen te laten volgen door zijn succes. Er zal deze keer geen ark des verbonds met stenen tafelen zijn, want het nieuwe verbond zal in hun harten zijn geschreven: “Zie, de dagen komen, luidt het woord des HEREN, dat Ik met het huis van Israël en het huis van Juda een nieuw verbond sluiten zal. Niet zoals het verbond, dat Ik met hun vadersen gesloten heb ten dage dat Ik hen bij de hand nam, om hen uit het land Egypte te leiden: mijn verbond, dat zij verbroken hebben, hoewel Ik heer over hen ben, luidt het woord des HEREN. Maar dít is het verbond, dat Ik met het huis van Israël sluiten zal na deze dagen, luidt het woord des HEREN: Ik zal mijn wet in hun binnenste leggen en die in hun hart schrijven, Ik zal hun tot een God zijn en zij zullen Mij tot een volk zijn. Dan zullen zij niet meer een ieder zijn naaste en een ieder zijn broeder leren: Kent de HERE: want zij allen zullen Mij kennen, van de kleinste tot de grootste onder hen, luidt het woord des HEREN, want Ik zal hun ongerechtigheid vergeven en hun zonde niet meer gedenken” (Jer.31:31-34).

“Als gij u dan vermeerdert en vruchtbaar wordt in het land in die dagen, luidt het woord des HEREN, dan zal men niet meer spreken over de ark van het verbond des HEREN; zij zal niemand in de zin komen, men zal aan haar niet meer denken en haar niet zoeken, en zij zal niet weder gemaakt worden” (Jer.3:16).

De wolk- en vuurkolom boven Jeruzalem

“Wanneer de Here het vuil der dochters van Sion zal hebben afgewassen en de bloedvlekken van Jeruzalem daaruit zal hebben weggespoeld door de Geest van gericht en van uitdelging. Dan zal de HERE over het gehele gebied van de berg Sion en over de samenkomsten die daar gehouden worden, des daags een wolk scheppen en des nachts een schijnsel van vlammend vuur, want over al wat heerlijk is, zal een beschutting zijn” (Jes.4:4-5).

Jeruzalem zal voor alle volken het centrum van de aarde zijn en de tempel zal Gods voetbank zijn waar aangewezen vertegenwoordigers van de volken wijsheid en onderricht zullen zoeken bij de God van alle volken: “En het zal geschieden in het laatste der dagen: dan zal de berg van het huis des HEREN vaststaan als de hoogste der bergen, en hij zal verheven zijn boven de heuvelen. En alle volkeren zullen derwaarts heenstromen en vele natiën zullen optrekken en zeggen: Komt, laten wij opgaan naar de berg des HEREN, naar het huis van de God Jakobs, opdat Hij ons lere aangaande zijn wegen en opdat wij zijn paden bewandelen. Want uit Sion zal de wet uitgaan en des HEREN woord uit Jeruzalem. En Hij zal richten tussen volk en volk en rechtspreken over machtige natiën. Dan zullen zij hun zwaarden tot ploegscharen omsmeden en hun speren tot snoeimessen; geen volk zal tegen een ander volk het zwaard opheffen, en zij zullen de oorlog niet meer leren” (Jes.2:2-4).

De geografische locatie van de ontmoetingsplaats

(Een beredeneerde hypothese)

Uit Ezechiël 20:37-38 weten we dat de plaats waar God het hele volk Israël zal ontmoeten en die “de woestijn der volken” wordt genoemd, niet in het land ligt dat God hun heeft beloofd, maar op een andere geografische locatie die op loopafstand van dat beloofde land ligt. Ik geloof dat wanneer God zijn ontmoeting met het volk Israël heeft voltooid en hen onder het nieuwe verbond heeft gebracht, de rebellen en overtreders die het land niet mogen binnengaan zullen zijn uitgeroeid, en dat het nieuwe volk, een verenigd en verlost volk, zijn mars zal beginnen om het land binnen te gaan en in bezit te nemen. Deze keer zal het een absoluut succes zijn: “Elke plaats die uw voetsool betreedt, zal van u zijn; van de woestijn af tot de Libanon, van de rivier af, de rivier de Eufraat, tot de westelijke zee toe zal uw gebied zich uitstrekken” (Deut.11:24). Tussen Horeb en Kades-Barnea liggen elf dagreizen (Deut.1:2).

Denk aan het belang van de berg Horeb

Wat betreft de geografische locatie van de ontmoetingsplaats “de woestijn der volken”, zou ik deze verhelderende hypothese willen voorstellen: in deze studie zijn veel parallellen tussen de eerste uittocht en de komende uittocht aan het licht gekomen, waarbij God in de nieuwe verzameling van het volk met succes zal volbrengen wat Israël in de oude verzameling niet heeft kunnen volbrengen. Hoewel niemand vandaag de dag de exacte locatie van de berg Horeb kent, zou het kunnen dat God opnieuw met hen wil beginnen op deze bijzondere plek in de woestijn van Sinai? De belangrijke gebeurtenissen die zich op Horeb hebben voorgedaan, geven ons goede redenen om te denken dat God deze ‘heilige grond’ mogelijk opnieuw zal gebruiken. Hier zijn enkele feiten ter overweging:

1. In Exodus 3:1-5 wordt ons verteld dat toen Mozes de kudde hoedde van zijn schoonvader Jetro, de priester van Midian, hij de kudde naar de overkant van de woestijn leidde en bij “de berg Gods, Horeb” kwam. Hier ontmoette hij God bij de brandende braamstruik. Mozes krijgt de opdracht om op afstand te blijven en zijn schoenen uit te trekken, “want de plaats, waarop gij staat, is heilige grond”;
2. De berg Horeb werd de ontmoetingsplaats voor Mozes en Aäron toen God Aäron uit Egypte haalde om Mozes te helpen: “En de HERE zeide tot Aäron: Ga Mozes in de woestijn tegemoet. Hij ging en ontmoette hem bij de berg Gods en kuste hem” (Ex.4:27);
3. Gods belofte aan Mozes was dat Hij hen zou terugbrengen naar Horeb: “wanneer gij het volk uit Egypte hebt geleid, zult gij God dienen op deze berg” (Ex.3:12). “In de derde maand na de uittocht der Israëlieten uit het land Egypte, op dezelfde dag, kwamen zij in de woestijn Sinai. Nadat zij van Refidim opgebroken waren, kwamen zij in de woestijn Sinai en legerden zich in de woestijn; en Israël legerde zich daar tegenover de berg” (Ex.19:1-2);
4. Horeb is de plaats waar God Mozes opdroeg om op de rots te slaan om het volk water te geven: “Zie, Ik zal daar vóór u op de rots bij Horeb staan; dan zult gij op de rots slaan en daaruit zal water te voorschijn komen, zodat het volk kan drinken. En Mozes deed alzo voor de ogen van de oudsten van Israël” (Ex.17:6);
5. Horeb, de berg Gods, is de plaats waar zowel Mozes (Ex.33:18-23) als Elia (I Kon.19:8-12) getuige zijn van de kracht en heerlijkheid van God. In het geval van Elia die naar de berg Horeb ging, was het God die hem daar om zijn eigen redenen wilde hebben en ervoor zorgde dat hij daarheen ging. Elia heeft een belangrijke opdracht te vervullen met betrekking tot de verzameling van Israël. Dit bezoek maakte mogelijk deel uit van de voorbereiding;
6. Op de berg Horeb gaf God Israël de wet en sloot Hij het eerste verbond met hen (zie Exodus, hoofdstukken 19 en 20). Zal God een parallel trekken met de eerste wetgeving op Horeb door Israël in dezelfde omgeving in het nieuwe verbond op te nemen?;
7. Mozes kwam de eerste keer het land niet binnen. Zal God hem het voorrecht geven om het volk te voet naar het verlostte beloofde land te leiden? Zoals in Jesaja staat: “Daar zal een gebaande weg zijn, die de heilige weg genaamd wordt; geen onreine zal die betreden; maar hij zal alleen voor hen zijn; reizigers noch dwazen zullen erop dolen. Daar zal geen leeuw zijn en geen verscheurend dier zal daarop komen; zij worden daar niet gevonden. Maar de verlost wandelen daarop; de vrijgekochten des HEREN zullen wederkeren en met gejubel in Sion komen; eeuwige vreugde zal op hun hoofd zijn, blijdschap en vreugde zullen zij verkrijgen, maar kommer en zuchten zullen wegvlieden” (Jes.35:8-10);

Niemand weet vandaag de dag waar de berg Horeb precies ligt, en het doet er ook niet toe waar God zijn volk ontmoet, op de Horeb of ergens anders, maar we weten wel dat er nog een ordelijke verzameling van het volk Israël moet plaatsvinden. Deze laatste uittocht vanuit de hele wereld zal miljoenen Israëlieten die nu leven en die door de opstanding tot leven zijn gekomen, terugbrengen naar het land dat God aan Abraham, Isaak en Jakob heeft beloofd. Geen enkel volk op aarde zal op die dag de betekenis van deze goddelijke daad ontgaan. De Heer zal op die dag verheerlijkt worden, zoals David heeft gezegd: “Van U, o HERE, is de grootheid en de kracht, de heerlijkheid, de roem en de majesteit, ja, alles wat in de hemel en op de aarde is; van U is de heerschappij, o HERE, en Gij zijt als hoofd boven

alles verheven. Want rijkdom en eer komen van U, en Gij heerst over alles; in uw hand is sterkte en kracht, en Gij hebt het in uw macht een ieder groot en sterk te maken” (I Kron.29:11-12).

MOGE GOD DIE DAG BESPOEDIGEN.

Dankbetuiging

Ik ben veel mensen dankbaar voor hun steun en vriendschap, waardoor deze vorm van het verkondigen van het Woord mogelijk is gemaakt. Schrijven kan hard werken zijn, maar het onderwerp uit Gods Woord inspireerde de schrijver om de taak te volbrengen die de boodschap zal vermenigvuldigen, zodat velen het kunnen lezen. Onder de velen die ik dankbaar ben, zijn: John Ribbens, Jane Hancock, Milt Hammond en Joanne Johnson, die allemaal hebben geholpen met het manuscript. Er zijn veel vrienden die zich met hart en ziel aan dit werk hebben verbonden en het voortdurend steunen. Bij deze uitgave wil ik mijn dankbaarheid uitspreken voor hun steun en een speciaal woord van dank richten tot Ray en Claire Baxter voor het mogelijk maken van de publicatieagenda van *The Word of Truth Ministry*.

David Hetteema.